

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **V. V. H.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministr zahraničních věcí**, sídlem Loretánské náměstí 5, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. března 2018 č. j. 101303-3/2018-OPL, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 10. ledna 2019 č. j. 50 A 26/2018 - 58,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost žalovaného **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Velvyslanectví České republiky v Hanoji usnesením ze dne 15. prosince 2017 č. j. 3765/2017-HANOI-16/a zamítlo žádost žalobce o upuštění od osobního podání žádosti o zaměstnaneckou kartu a zároveň řízení o žádosti o zaměstnaneckou kartu zastavilo. Rozklad žalobce proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví. Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) nicméně obě uvedená rozhodnutí vyhodnotil jako nezákonná a v záhlaví označeným rozsudkem je zrušil.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, k níž později připojil návrh na přiznání odkladného účinku.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání této lhůty nelze prominout.

[4] Stěžovatel podal kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu dne 20. února 2019, přičemž tvrdil, že mu byl tento rozsudek doručen dne 6. února 2019. Nejvyšší správní soud však ze spisu krajského soudu zjistil, že stěžovateli byl napadený rozsudek doručen do datové schránky již dne 30. ledna 2019 (dne 6. února 2019 byl stěžovateli vrácen správní spis). Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti tak stěžovateli uplynula dne 13. února 2019.

[5] Z uvedeného vyplývá, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[7] Jelikož Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti bezodkladně, stal se návrh na přiznání odkladného účinku bezpředmětným.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu